

दानियेल की पुस्तक – संख्या दो

Pakanallisuus

Jeff Pippenger

2023-11-23

Aion osoittaa, kuinka 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa” on Danielin kirjassa ”kätkeyty näkyvissä”, samalla kun tuon esiin myös sen, että se kätkeyttiin niiden inhimillisten välikappaleiden kautta, joita Jumala käytti esittäessään Danielin kirjassa ”kiven”, johon kompastutaan. Tämän esityksen valon seuraaminen vaatii ”nuhteettomuutta”. Se nuhteettomuuden määritelmä, jota ehdotan, voitaisiin ilmaista johdonmukaisuutena ihmisen toiminnassa, arvoissa, menetelmissä ja periaatteissa. Se edellyttäisi, että pitäydymme siihen, mitä Jumalan Sanassa on ilmoitettu, silloinkin kun se ei ole sopusoinnussa sellaisten inhimillisten käsitysten kanssa, jotka ovat ristiriidassa Jumalan Sanan kanssa.

”Jokaisen opiskelijan tulee vaalia ehdotonta nuhteettomuutta. Jokaisen mielen tulee kääntyä kunnioittavalla tarkkaavaisuudella Jumalan ilmoitetun sanan puoleen. Valo ja armo annetaan niille, jotka näin tottelevat Jumalaa. He saavat katsella ihmeellisiä asioita Hänen laistaan. Suurten totuuksien, jotka ovat helluntaipäivästä asti jääneet vaille huomiota ja näkymättömiin, tulee loistaa Jumalan sanasta niiden alkuperäisessä puhtaudessa. Niille, jotka todella rakastavat Jumalaa, Pyhä Henki ilmaisee totuuksia, jotka ovat haalistuneet mielestä, ja ilmaisee myös totuuksia, jotka ovat kokonaan uusia. Ne, jotka syövät Jumalan Pojan lihan ja juovat Hänen verensä, tuovat Danielin ja Ilmestyskirjan kirjoista esiin totuutta, joka on Pyhän Hengen innoittamaa. He panevat liikkeelle voimia, joita ei voida tukahduttaa. Lasten huulet avautuvat julistamaan salaisuuksia, jotka ovat olleet kätkeytyinä ihmisten mieliltä. Herra on valinnut tämän maailman hullut saattaakseen viisaat häpeään ja maailman heikot saattaakseen väkevät häpeään.” The Fundamentals of Christian Education, 474.

Helppo esimerkki sekä siitä inhimillisestä virheestä, jota Danielin kirjasta löytyy, että haluttomuudesta pitäytyä Jumalan sanaan, löytyy sanasta, joka Danielin kirjan kahdeksannessa luvussa on käännetty sanalla ”jokapäiväinen”. Rehellisyys edellyttäisi, että jos Ellen White kommentoi tuota sanaa, kuten hän tekee, niin meidän, seitsemännen päivän adventistien, jotka tunnustamme pitävämmme yllä Profetian Henkeä, tulisi automaattisesti käyttää hänen kommenttiaan sanan ymmärtämisemme ohjaamiseen.

”Sitten näin ”jokapäiväisestä”, että sana ”uhri” oli lisätty inhimillisen viisauden toimesta eikä kuulu tekstiin; ja että Herra antoi siitä oikean käsityksen niille, jotka julistivat tuomion hetken huutoa. Kun vallitsi yksimielisyyttä ennen vuotta 1844, olivat lähes kaikki yksimielisiä ”jokapäiväisen” oikeasta merkityksestä; mutta vuoden 1844 jälkeen on sekasorron keskellä omaksuttu muita näkemyksiä, ja seurauksena on ollut pimeys ja sekavuus.” Review and Herald, 1. marraskuuta 1850.

Voisimme käyttää paljon aikaa näihin kahteen lauseeseen, sillä kun ne lopulta sijoitetaan kirjaan Early Writings, inhimilliset toimittajat ovat liittäneet niihin harhaanjohtavan määritelmän siitä,

mitä niissä sanotaan, mutta se on toinen kertomus. Tarkoituksemme kannalta haluamme ainoastaan osoittaa kaksi asiaankuuluvaa seikkaa. Ensimmäinen seikka on, että sisar White sanoo: ”sana ’sacrifice’ on lisätty ihmisen viisauden toimesta, eikä kuulu tekstiin.”

Sitten minä kuulin yhden pyhän puhuvan, ja toinen pyhä sanoi sille eräälle pyhälle, joka puhui: Kuinka kauan kestää näky jokapäiväisestä uhrista ja hävityksen rikkomuksesta, joka antaa sekä pyhäkön että joukon tallattaviksi? Daniel 8:13.

Edellinen jae on kysymys, joka tuo esiin neljännentoista jakeen vastauksen, ja tuo vastaus muodostaa adventismin keskeisen pylvään ja perustuksen. Ja juuri siinä kysymyksessä, joka synnyttää tuon suuren valon, jota kuvataan adventismin keskeisenä pylväänä, meille ilmoitetaan, että inhimillinen viisaus on tehnyt virheen sijoittamalla jakeen käännökseen ylimääräisen sanan.

Vuoden 1611 KJV-raamatunkäännöksessä on kirjaimellisesti satoja lisättyjä sanoja, mutta on vain yksi kerta, jolloin Jumala osoittaa minkään noista sadoista lisätyistä sanoista virheelliseksi. Ja on selvää, että kyseessä oli virhe, joka syntyi sen ihmis- ja jumalallisen puolen yhdistelmän inhimillisestä puolesta, jonka kautta Jumalan Sana tuotettiin. Vielä merkittävämpää on, ettei lisättyä sanaa ”sacrifice” koskevalle innoitetulle selitykselle olisi mitään tarvetta, ellei se olisi jotakin, mikä synnytti jakeesta virheellisen käsityksen. On selvää, että se synnyttää, sillä innoitettu selitys ei ainoastaan osoita, ettei sanan tulisi olla siinä, vaan se myös osoittaa, että ”those who gave the judgment hour cry” saivat Herralta ”the correct view” sanasta ”daily”. Rehellisyys vaatii, että käytämme näitä kahta lausetta juuri sellaisina kuin ne on kirjoitettu.

Ne, jotka julistivat tuomiotunnin huudon, tunnistivat ”jokapäiväisen” vertauskuvaksi, joka edustaa pakanallisuutta tai pakanallista Roomaa sen mukaan, missä yhteydessä se esiintyy. Sana, joka on käännetty ”jokapäiväiseksi”, esiintyy Danielin kirjassa viisi kertaa. Kaikki nämä viisi esiintymää ovat substantiiveja. Sana esiintyy Jumalan sanassa sata neljä kertaa, ja yhdeksänkymmentäyhdeksän kertaa sitä käytetään adjektiivina, mutta yksin Danielin kirjassa sitä käytetään substantiivina. Ne miehet, jotka käänsivät King James -raamatun, näkivät sanan yhdeksänkymmentäyhdeksän kertaa adjektiivina, joten tullessaan Danielin kirjaan he pyrkivät tekemään siitä adjektiivin, jotta se olisi sopusoinnussa kaikkien muiden niiden esiintymien kanssa, joissa se esiintyi adjektiivina. Tehdäkseen niin he lisäsivät sanan ”uhri”. Mutta Jumala sanoi Ellen Whiten kautta, että ”uhri” tulisi jättää pois, mikä merkitsi sitä, että ”jokapäiväinen” on ymmärrettävä substantiiviksi.

Ne, jotka Adventismin piirissä asettuvat vastustamaan Jumalan neuvoa tästä sanasta, määrittelevät sanan Kristuksen taivaallisen pyhäkköpalveluksen vertauskuvaksi, mutta ne, jotka julistivat tuomion hetken huudon, määrittivät sen oikein pakanuudeksi. Adventismi käyttää nykyään saatanallisen vallan vertauskuvaa edustamaan Kristusta!

Virheellisen inhimillisen logiikan kautta sanan, joka on käännetty ilmauksella ”jokapäiväinen”, todellinen merkitys on kätkeyty adventismilta. Ne adventistit, jotka perustavat profeettallisen tutkimuksensa aiheisiin, joita heidän sapattikoulunsa neljännesvuosijulkaisuissa käsitellään sattumanvaraisesti vuosien mittaan, juovat laiskasti sitä Kool-Aidia, jota näiden julkaisujen kautta heille tarjoillaan ja jonka vahvistavat pastorit, joilta itseltään puuttuu se nuhteettomuus, joka olisi

välttämätön sallimaan minkäänlaisen vaikutteen Sisaren Whiten tätä aihetta koskevista kommenteista.

Kiistan ”jokapäiväisestä” historia saavutti käännekohtansa noin vuonna 1911, jolloin sisar White lausui suoraan, että ne, jotka olivat hylänneet uranuurtajien käsityksen ”jokapäiväisestä” pakanuutena ja jotka opettivat, että ”jokapäiväinen” edusti Kristuksen palvelutyötä pyhäkössä, olivat saaneet käsityksensä ”enkeleiltä, jotka karkotettiin taivaasta” (20 MR 17).

”Jatkuvan” totuus on sisar Whitein toimesta selvästi yksilöity, ja hän opettaa, että ”pyhät enkelit” ohjasivat William Millerin mieltä ja että ”taivaasta karkotetut enkelit” ohjaavat niiden mieliä, jotka opettavat, että ”jatkuva” edustaa Kristuksen taivaallisen pyhäkköpalveluksen virkaa. Niiden esittämä ”jatkuvan” totuus, jotka antoivat tuomion hetken huudon, löydettiin William Millerin kautta.

”Luin edelleen enkä voinut löytää muuta tapausta, jossa se [jokapäiväinen] esiintyi, kuin Danielin kirjassa. Sitten [konkordanssin avulla] otin ne sanat, jotka olivat yhteydessä siihen, ’ottaa pois’; hän on ottava pois jokapäiväisen; ’siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen otetaan pois’ jne. Luin edelleen ja ajattelin, etten löytäisi mitään valoa tähän tekstiin; lopulta tulin kohtaan 2. Tess. ii, 7, 8. ’Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; ainoastaan se, joka nyt pidättää, pidättää siihen asti, kunnes hänet poistetaan tieltä, ja silloin tuo laiton ilmestyy’ jne. Ja kun olin tullut tuohon tekstiin, oi, kuinka selvältä ja kirkkaalta totuus näyttikään! Siinä se on! Se on jokapäiväinen! No, mitä Paavali nyt tarkoittaa sillä, ’joka nyt pidättää’, tai estää? ’Synnin miehellä’ ja ’laittomalla’ tarkoitetaan paavikuntaa. No, mikä estää paavikuntaa tulemasta ilmi? Miksi, se on pakanuus; no, silloin ’jokapäiväisen’ täytyy tarkoittaa pakanuutta.” Second Advent Manual, 66.

Se, mikä on todella vakavoittavaa Millerin havainnossa, että ”jokapäiväinen” edusti pakanuutta, on se, mistä hän löysi tämän totuuden. Hän löysi sen apostoli Paavalin kirjoitusten kohdasta, jossa Paavali ei ainoastaan määrittele ”jokapäiväistä” pakanuudeksi, vaan joka on myös se kohta, jossa osoitetaan, että ne, jotka eivät ottaneet vastaan rakkaudessa totuutta, saavat väkevän eksytyksen. ”Jokapäiväisen” hyväksyminen Kristuksen pyhäkköpalveluksen vertauskuvaksi — sen määritelmän, joka tuli enkeleiltä, jotka karkotettiin taivaasta — on vertauskuva niistä adventismin piirissä olevista, joilla ei ole sitä rehellisyyttä, joka on välttämätön totuuden sanan oikeaan jakamiseen, ja jotka sen vuoksi ovat jo määrätty saamaan väkevän eksytyksen.

En halua poiketa siitä pääkohdasta, jota pyrimme tunnistamaan. Tuo kohta on se, että ”seitsemän aikaa”, joka mainitaan samassa näyssä, jossa ”jokapäiväinen” sijaitsee, on kätkeyty ihmiskäsin, vaikka se yhä on kaikkien nähtävissä. Tämä oli yksinkertaisesti helppo esimerkki siitä, kuinka kauan vuosisatoja sitten tehtyä inhimillistä käännösvirhettä, jota taivaasta karkotetut enkelit sittemmin manipuloivat ihmismielissä, käytetään tänä ratkaisevana aikana juuri ennen maailman lopun viimeistä kriisiä sokaisemaan mielet totuudelta, joka todellisuudessa on aivan kaikkien nähtävissä.

Vuoden 1910 tienoilla ”jokapäiväisen” kapina oli vasta pääsemässä alkuun; W. W. Prescott ja A. G. Daniells olivat saatanallisen työn kärjessä hylkäämässä ”jokapäiväisen” perustavanlaatuisen

ymmärryksen. Seuraava kirjoitus on juuri tuolta ajalta peräisin oleva kirje, jossa sisar White käsittelee sitä saatanallista näkemystä, jonka mukaan Danielin kirjassa ”jokapäiväinen” edustaa Kristuksen pyhäkköpalvelusta. Tuohon aikaan nämä kaksi miestä ajoivat ajatusta siitä, että vanhoihin pioneerikirjoihin mentäisiin tekemään muutoksia, jotta pioneerien käsitys mukautettaisiin heidän uuteen saatanalliseen määritelmäänsä. Toivon, että voimme lukea kirjoituksen rehellisyyttä noudattaen.

”Tässä kokemuksemme vaiheessa meidän ei tule antaa mieleemme vetäytyä pois siitä erityisestä valosta, joka annettiin [meille] tarkasteltavaksi konferenssimme tärkeässä kokoontumisessa. Ja siinä oli veli Daniells, jonka mielen parissa vihollinen työskenteli; ja teidän mielenne ja vanhin Prescottin mieli olivat niiden enkelien vaikutuksen alaisina, jotka karkotettiin taivaasta. Saatanan työnä oli kääntää mielenne syrjään, niin että esiin tuotaisiin pilkunviilauksia ja hiuksenhalkomisia, joita Herra ei innoittanut teitä tuomaan esiin. Ne eivät olleet olennaisia. Mutta tällä oli suuri merkitys totuuden asian kannalta. Ja teidän mielenne ajatukset, jos teidät voitiin vetää syrjään pilkunviilauksiin tai hiuksenhalkomisiin, ovat Saatanan juonittelun aikaansaannosta. Korjatakseen kirjoitetuissa kirjoissa pieniä asioita, luulette tekevänne suurta työtä. Mutta minulle on annettu käsky: vaikeneminen on kaunopuheisuutta.

Minun tulee sanoa: Lakatkaa etsimästä virheitä. Jos tämä paholaisen tarkoitus voitaisiin vain toteuttaa, silloin teistä näyttäisi siltä, että teidän työnne katsottaisiin suunnitelmaltaan mitä ihmeellisimmäksi. Vihollisen suunnitelmana oli saada kaikki oletetut moitittavat piirteet esiin siellä, missä kaikki eri mielenlaadut eivät olleet yksimielisiä.

”Ja mitä sitten? Juuri se työ, joka miellyttää paholaista, toteutuisi. Ulkopuolisille annettaisiin esitys, ei uskostamme, vaan juuri sellainen, joka heille sopisi, ja se kehittäisi luonteenpiirteitä, jotka aiheuttaisivat suurta hämmennystä ja veisivät ne kultaiset hetket, jotka tulisi käyttää innokkaasti suuren sanoman saattamiseksi kansan eteen. Esitykset mistä tahansa aiheesta, joiden parissa olemme työskennelleet, eivät kaikki voisi olla sopusoinnussa keskenään, ja seurauksena olisi uskovien ja epäuskoisten mielten hämmentyminen. Juuri tätä Saatana oli suunnitellut tapahtuvaksi — mitä tahansa, mikä voitaisiin paisutella erimielisyydeksi.”

”Lue Hesekielin kirjan 28. luku. Tässä on nyt suuri työ, jossa oudot henget voivat esiintyä. Mutta Herralla on tehtävänä työ pelastaakseen hukkuvia sieluja; ja ne paikat, jotka Saatana, valepukuun verhoutuneena, voisi täyttää ja siten tuoda hämmennystä riveihimme, hän täyttää täydellisesti, ja kaikki nuo pienet erimielisyydet kasvavat suuriksi ja silmiinpistäviksi.”

”Minulle näytettiin alusta alkaen, ettei Herra ollut antanut tämän työn taakkaa kummallekaan, ei vanhimmille Daniellsille eikä Prescottille. Pitäisikö saatanan juonet päästää sisään, pitäisikö tämän ”jokapäiväisen” olla niin suuri asia, että se tuotaisiin esiin hämmentämään mieliä ja estämään työn edistymistä tänä tärkeänä aikana? Niin ei pitäisi olla, olipa asia mikä hyvänsä. Tätä aihetta ei pitäisi tuoda esille, sillä se henki, joka siten tuotaisiin mukaan, olisi kieltävä, ja Lucifer tarkkailee jokaista liikettä. Saatanalliset voimat alkaisivat työnsä, ja meidän riveihimme tuotaisiin sekasortoa. Teillä ei ole kutsumusta etsiä esiin mielipide-eroa, joka ei ole koetuskysymys; mutta teidän vaikenemisenne on kaunopuheista. Asia on kokonaan ja selvästi edessäni. Jos paholainen voisi kietoa jonkun omasta kansastamme näihin aiheisiin, niin kuin hän on aikonut tehdä, saatanan asia voitaisi. Nyt työ on viipymättä otettava tehtäväksi eikä

mitään [mielipide-]jeroa ilmaistava.

”Saatana innoittaisi niitä miehiä, jotka ovat lähteneet meidän joukostamme, yhdistymään pahojen enkelien kanssa ja hidastamaan työtämme epäolennaisten kysymysten vuoksi, ja kuinka iloittaisi[kaan] vihollisen leiri. Tiivistykää yhteen, tiivistykää yhteen. Haudattakoon jokainen erimielisyys. Meidän työmme on nyt omistaa kaikki ruumiillinen voimamme ja aivojen sekä hermojen voimamme näiden erimielisyyksien poistamiseksi tieltä, ja kaikkien sopusointuistumiseksi. Jos Saatanan sallittaisiin suuren pyhittämättömän viisautensa avulla saada vähäisinkin ote, [hän iloitsisi].”

“Nyt, kun näin, kuinka te toimitte, mieleni käsitti koko tilanteen ja sen seuraukset, jos menisitte eteenpäin ja antaisitte niille osapuolille, jotka ovat jättäneet meidät, vähäisimmänkin tilaisuuden tuoda hämmennystä riveihimme. Teidän viisaudettomuutenne olisi juuri sitä, mitä Saatana tahtois. Teidän äänekäs julistuksenne ei ollut Pyhän Hengen innoittama. Minua kehoitettiin sanomaan teille, että se, että etsitte virheitä sellaisten miesten kirjoituksista, joita Jumala on johtanut, ei ole Jumalasta innoitettu. Ja jos tämä on se viisaus, jonka vanhin Daniells antaisi kansalle, älkää missään tapauksessa antako hänelle virallista asemaa, sillä hän ei kykene päättämään syystä seuraukseen. Teidän vaikenemisenne tässä asiassa on teidän viisautenne. Nyt kaikenlainen virheiden etsiminen sellaisten miesten julkaisuista, jotka eivät enää ole elossa, ei ole se työ, jonka Jumala on antanut kenenkään teistä tehtäväksi. Sillä jos nämä miehet — vanhimmat Daniells ja Prescott — olisivat noudattaneet annettuja ohjeita kaupungeissa tehtävässä työssä, monet, hyvin monet, olisivat vakuuttuneet totuudesta ja kääntyneet, kykenevät miehet, jotka [nyt] ovat asemassa, joissa heitä ei koskaan tavoiteta.”

“Koko maailmaa on pidettävä yhtenä suurena perheenä. Ja kun teillä on tällainen tiedon lähde, josta ammentaa, miksi olette jättäneet maailman vuosikausiksi menehtymään niiden todistusten puutteessa, jotka meidän Herramme Jeesus Kristus on antanut? Tosi uskonto opettaa meitä pitämään jokaista miestä ja naista henkilönä, jolle voimme tehdä hyvää.

“Tämä on ollut painettuna monia vuosia: ‘Tasapainoinen mieli’, todistus vanhin Andrewsille. Mieltä voidaan kasvattaa niin, että siitä tulee voima tietää, milloin tulee puhua ja mitä taakkoja tulee ottaa kannettavakseen ja kantaa, sillä Kristus on sinun opettajasi. Ja minä pelkäsin suuresti sinun puolestasi [kun näin sinun] korottavan omaa viisauttasi ja noudattavan sellaista menettelytapaa, joka toisi esiin mielipide-eroja. Herra kutsuu viisaita miehiä, jotka osaavat vaieta silloin, kun heidän on viisautta niin tehdä. Jos tahtoisit olla eheä mies, tarvitset pyhitystä Jeesuksen Kristuksen kautta. Nyt on juuri alkanut työ, ja näkyköön viisaus jokaisessa saarnaajassa, jokaisessa konferenssin puheenjohtajassa. Mutta tässä oli sinulle työ, johon sinun olisi tullut tarttua jo vuosia sitten, jolloin sinua tarvittiin korottamaan äänesi juuri tämän työn puolesta. Kristus antoi kaikelle kansalleen erityiset ohjeet siitä, mitä heidän tulee tehdä ja mitä heidän ei tule tehdä. Ja meille on jäänyt vähän aikaa tehdä toteutuneeksi Herran vanhurskaus. Sinä voit ymmärtää Herran tien. Minä näin sinun aikomuksesi johtaa asioita oman suunnitelmasi mukaan sen jälkeen, kun sinut oli asetettu puheenjohtajaksi. Olit ajatellut tekeväsi ihmeellisiä asioita, mikä olisi ollut työtä, jonka tekemistä Jumala ei ollut uskonut sinun käsiisi. Nyt sinun työsi ei ole sortaa vaan vapauttaa jokainen mahdollinen välttämättömyys, jos Herra on hyväksynyt sinut palvelukseen. Mutta olet jo varhain antanut

näyttöä siitä, ettei viisaus eikä pyhitetty arvostelukyky ole tullut sinussa ilmi. Toit räikeästi esiin asioita, joita ei otettaisi vastaan, ellei Herra antaisi valoa.”

Minulle on opetettu, ettei tällaisia hätiköityjä toimenpiteitä olisi pitänyt tehdä, kuten teidän valitsemistanne konferenssin puheenjohtajaksi vielä yhdeksi vuodeksi. Mutta Herra kieltää enää mitään tällaisia hätiköityjä menettelyjä, ennen kuin asia on rukouksessa tuotu Herran eteen; ja koska teille on tullut sanoma, että Herran työn, joka lepää puheenjohtajan yllä, vastuu on mitä vakavin, teillä ei ollut moraalista oikeutta leimahtaa niin kuin teitte ”Daily”-kysymyksestä ja otaksua, että vaikutusvaltanne ratkaisisi asian. Siellä oli vanhin Haskell, joka on kantanut raskaita vastuuta, ja siellä on vanhin Irwin sekä useita miehiä, jotka voisoin mainita ja joilla on raskaat vastuut.

”Missä oli kunnioituksenne iäkkäitä miehiä kohtaan? Mitä valtaa te olisitte voineet käyttää ottamatta kaikkia vastuunkantavia miehiä punnitsemaan asiaa? Mutta tutkikaamme nyt asiaa. Meidän on nyt harkittava uudelleen, onko se Herran tuomio, laiminlyödyn työn edessä, että osoitatte intoanne jatkaa työtä vielä yhden vuoden. Jos teidän olisi määrä jatkaa työtä vielä yhden vuoden niiden avun turvin, jotka yhtyvät teihin, teissä ja vanhin Prescottissa tulisi tapahtua muutos. Ja nöyrytkää sydämessänne Jumalan edessä. Herran on nähtävä teissä toisenlaisen kokemuksen ilmeneminen, sillä jos koskaan jotkut miehet ovat tarvinneet uudelleenkääntymystä juuri tällä hetkellä, ne ovat vanhin Daniells ja vanhin Prescott.”

”Seitsemän miestä tulisi valita, sellaisia, joilla on viisautta ja jotka Jumalan armon vaikutuksen kautta antavat näyttöä uudestakääntymyksestä. Sillä jos jotkut miehet ovat niin sokeutuneita, etteivät kykene päättämään syystä seuraukseen, niin että he sivuuttavat ne miehet, jotka ovat kantaneet työn vastuuta, ja nämä konferenssien puheenjohtajat, [että] miehet, [jotka] ovat kantaneet työtä yli kahden vuoden ajan, jätetään huomiotta, ja tapahtuu niin harkitsematon seuraus, että miehet laiminlyövät juuri sen työn, jota on pidetty heidän edessään vuosikausia — työn kaupungeissa — eikä vanhoilta miehiltä pyydetä lainkaan tai pyydetään vain hyvin vähän neuvoa, vaan julistetaan kansalle sitä, mitä he itse haluavat antaa, tämä itsessään todistaa siitä, kuinka turvatonta on uskoa tällainen suuri ja ihmeellinen työ sellaisten miesten käsiin.

”Kristus ei ole kuollut. Hän ei koskaan salli työnsä jatkua tällä oudolla tavalla. Jättäkää kirjat rauhaan. Jos jokin muutos on välttämätön, Jumala tuo siihen muutokseen sopusoinnun; mutta kun sanoma on uskottu ihmisille kaikkine siihen liittyvine suurine vastuineen, [Jumala] vaatii uskollisuutta, joka vaikuttaa rakkauden kautta ja puhdistaa sielun. Vanhimmat Daniells ja Prescott tarvitsevat kumpikin uudelleenkääntymyksen. Jotakin outoa työtä on tullut mukaan, eikä se ole sopusoinnussa sen työn kanssa, jota Kristus tuli maailmaamme tekemään; ja kaikki, jotka ovat totisesti kääntyneet, tekevät Kristuksen tekoja.”

”Meidän jokaisen on tehtävä se työ, joka on kirkastava Isää. Olemme tulleet ratkaisevaan hetkeen — joko mukautua Jeesuksen Kristuksen luonteeseen juuri tänä valmistautumisen aikana tai olla yrittämättäkään [sitä]. Vanhin Daniells, [teidän ei tule] katsoa olevanne vapaa antamaan äänenne kuulua korkealta, niin kuin olette tehnyt samanlaisissa olosuhteissa. Ja ymmärtäkää, ettei konferenssin presidentti ole hallitsija. Hän toimii yhteydessä niihin viisaisiin miehiin, jotka ovat presidenteiksi asetetuissa asemissa ja jotka Jumala on hyväksynyt. Hänellä ei ole vapautta kajota painetuissa kirjoissa oleviin kirjoituksiin, jotka ovat lähteneet niiden

kynästä, jotka Jumala on hyväksynyt. He eivät saa enää pitää valtaa, elleivät osoita vähemmän hallitsevaa, määräilevää voimaa. Ratkaiseva hetki on tullut, sillä Jumalaa tullaan häpäisemään.”

”Kuinka Herra katsoo työstämättömiä kaupunkoja? Kristus on taivaassa. Nyt on tunnustettava: ’Kuninkaallista hallintavaltaa ei ole. Ja nyt on tämän maailman kriisi. Nyt Minä olen Voima pelastaa tai hävittää. Nyt on aika, jolloin kaikkien kohtalo on Minun käsissäni. Minä olen antanut henkeni maailman pelastamiseksi. Ja ”minä, kun minut ylennetään”, se pelastava armo, jonka Minä annan, on osoittava, että kaikki, jotka muovautuvat jumalallisen kaltaisuuden mukaan ja ovat yhtä Minun kanssani, tulevat tekemään työtä niin kuin Minä teen lunastavan armoni voimalla.’ Kuka tahansa tahtoo, tarttukoon veljiensä kanssa työhön tehdäkseen sen työn, joka heille on annettu tehtäväksi vastuullisilla paikoilla Herran antaman neuvon alaisina, ja pyrkiköön mitä vakavimmin työskentelemään täydellisessä sopusoinnussa Hänen kanssaan, joka niin rakasti maailmaa, että antoi henkensä täydellisenä uhrina maailman pelastamiseksi. Puhun meidän saarnaajillemme, että heidän ryhtyessään työhön kaupungeissamme Sanan palvelukseen liittyköön rauhallinen pyhyys. Emme voi tehdä oikeaa vaikutusta ihmisten mieleen, jos me... [Tämän sivun alempi kolmannes jätetty tyhjäksi.]

”Jäljennän Päiväkirjastani. Totuus sellaisena kuin se on Jeesuksessa — puhukaa siitä, rukoilkaa sitä, uskokaa jokainen sana sen yksinkertaisuudessa. Mitä hyötyisitte siitä, jos erehdykset tuotaisiin niiden miesten eteen, jotka ovat luopuneet uskosta ja ottaneet vaarin eksyttävistä hengistä, miesten, jotka eivät kauan sitten vielä olleet meidän kanssamme uskossa? Asetutteko te paholaisen puolelle? Kiinnittäkää huomionne työstämättömiin kenttiin. Edessämme on maailmanlaajuinen työ. Minulle annettiin esityksiä John Kelloggista.”

”Hyvin viehättävä henkilö edusti niiden petollisen uskottavien väitteiden ajatuksia, joita hän esitti, mielipiteitä, jotka poikkesivat aidosta Raamatun totuudesta. Ja ne, jotka nälkäsivät ja janosivat jotakin uutta, esittivät ajatuksia [niin uskottavan petollisia], että vanhin Prescott oli suuressa vaarassa. Vanhin Daniells oli suuressa vaarassa kietoutua harhaluuloon, että jos näitä käsityksiä voitaisiin esittää kaikkialla, se olisi kuin uusi maailma.”

”Niin tapahtuisi, mutta samalla kun heidän mielensä olivat siten siihen syventyneet, minulle näytettiin, että veli Daniells ja veli Prescott kutoivat kokemukseensa hengelliseltä [spiritistiseltä] vaikuttavia ajatuksia ja vetivät kansaamme kauniiden tuntemusten puoleen, jotka eksyttäisivät, jos mahdollista, valitutkin. Minun on kynälläni merkittävä [se tosiasia], että nämä veljet näkisivät harhaanjohtavissa käsityksissään puutteita, jotka saattaisivat totuuden epävarmuuden alaiseksi; ja [kuitenkin] he [asettuivat esiin] ikään kuin [heillä olisi] suuri hengellinen arvostelukyky. Nyt minun on sanottava heille, [että] kun minulle näytettiin tämä asia, silloin kun vanhin Daniells korotti äänensä kuin pasuuna puolustaessaan käsityksiään ”jokapäiväisestä”, seuraukset esitettiin minulle. Kansamme oli joutumassa hämmennyksiin. Minä näin seurauksen, ja sitten minulle annettiin varoituksia, että jos vanhin Daniells välittämättä lopputuloksesta antautuisi tällaisen vaikutelman valtaan ja sallisi itsensä uskoa olevansa Jumalan innoituksen alaisena, epäuskoa kylvettäisiin kaikkialle riveihimme, ja me joutuisimme siihen tilaan, jossa Saatana veisi sanomiaan. Vakaata epäuskoa ja skeptisismiä kylvettäisiin ihmismieliin, ja oudot pahan sadot ottaisivat totuuden paikan.—Ms 67, 1910, 1–8.

Manuscript Release, volume 20, 17–22.

Niille, jotka julistivat tuomion hetken huudon, annettiin oikea käsitys Danielin kirjan ”jokapäiväisestä”. Niiden inhimillisten käsien kautta, jotka käänsivät Danielin kirjan, ja sen jälkeen niiden ihmisten kautta, joita johdattivat taivaasta karkotetut enkelit, oikea ymmärrys ”jokapäiväisestä” on tullut kätkeytyksi, vaikka se on aivan näkyvissä. Danielissa, kun esiintyy sana, joka on käännetty ”jokapäiväiseksi”, siihen ei tule sisällyttää lisättyä inhimillistä sanaa ”uhri”. Danielin kahdeksannen luvun jakeessa kolmetoista löydämme yhden niistä viidestä kohdasta, joissa tämä esiintyy Danielin kirjassa. Juuri samassa jakeessa myös 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa” tunnistetaan, mutta samanlaatuisen humanistisen manipuloinnin kautta se on kätkeyty aivan näkyviin.

Tarkastelemme tätä tosiasiaa seuraavassa artikkelissa.